

[Jesper Simonsen.]

for en Tvangsakkord? Ja, alle praktiske Folk paa Landet ved, at der kommer overmaade mange og forskelligartede pantesikrede Fordringer til, naar en Landbruger er ved at køre fast, men det er i alt væsentligt ikke Realkredit i den Forstand, at det paagældende Laan er givet som Pengeanbringelse, det er ikke Kapitalanlæg, der er Tale om, nej, det er Laan, der er blevet stiftet, fordi det var nødvendigt — ofte ogsaa for Kreditor — selv at faa denne Gæld tilvejebragt, nemlig for at faa den overhaandtagende Gældsbyrde paa vedkommende Ejendom bragt i lidt bedre Orden, i Haab om, at det saa kunde gaa — paa den Maade har Gælden hobet sig op. Og de Hensyn, der har været bestemmende for, om de Rettigheder, der paa denne Maade kom til Veje, blev pantesikrede, har aldeles ikke noget med det at gøre, som man tænker paa, naar man taler om *Realkredit*. Det drejer sig jo om Folk, der er kørt fast, som sidder med en Gældsbyrde, deres Erhverv ikke kan bære, og som derfor er tvunget til enten at faa en Ordning med deres Kreditorer eller at gaa fra deres Ejendom. Dernæst gælder det Hensynet til de Fordringshavere, som skal afgive en Del af deres Pantefordringer, og Hensynet til dem taler jo egentlig for, at der kommer en Akkordordning i Stand, thi det er en Erfaring, vi alle Dage har gjort, at de yderst staaende Fordringshavere som Regel er mere tjent med, at Debitor faar en Ordning af sine Forhold, saa han kan fortsætte sin Erhvervsvirksomhed og afdrage paa sin Gæld, end at han drives fra Hus og Hjem og gaar konkurs — i sidste Fald bliver der jo mindre til Kreditorerne, end hvis Erhvervsvirksomheden bevares. Jeg maa derfor hævde, at et velafvejte Hensyn til disse yderststaaende Fordringshavere med de ganske usikre Krav maa føre til, at Akkordens Gennemførelse er heldigere end Debtors Sammenbrud; og naar det da erfaringsmæssigt har vist sig, at det for Akkordens Gennemførelse er nødvendigt at inddrage de yderste og udækkede Panterettigheder, ja, saa maa man tage det Skridt, som dette Lovforslag tager, og gaa ind i en saadan Nyordning. Ved at drage den af Pantet udækkede Del af Fordringen med ind i Akkorden berøver man ikke disse Kreditorer nogen Rettighed eller forringer deres Stilling reelt, thi det Pantekrav, der er Tale om at slette, er kun en fiktiv Værdi; det fastslaaes jo, at Ejendommen ikke kan dække den, og hvis Akkord ikke opnaas, gaar

Manden fra Ejendommen, og dermed er det givet, at denne Panteret forsvinder — det er en fiktiv Værdi, der slettes.

Jeg maa altsaa meget stærkt anbefale, at man tager dette Skridt for at give Landbrugerhvervet Del i Akkordordningen paa lige Fod med de øvrige Erhverv; det er i Virkeligheden kun det, Lovforslaget tilsigter. Hvis man ikke gaar denne Vej, vil man som hidtil kun se Akkordordninger gennemført i meget faa Tilfælde. Staten forsøger nu ved at yde Støtte at lette Opnaelse af frivillig Akkord; men frivillige Akkorder vil i Fremtiden lige saa lidt som i Fortiden kunne opnaas, hvis en Panthaver, der staaer med denne fiktive Værdi, faar en Adgang til at sætte Pres paa, saaledes at han faar en Begunstigelse forud for de andre Kreditorer, som er én Uretfærdighed mod disse, og det vil meget ofte virke til, at hele Akkordforsøget bryder sammen. Derfor er det min bestemte Overbevisning, at dette Lovforslag kun er til Nytte — ogsaa for de Kreditorer, man tager Panteretten fra. Lovforslagets Gennemførelse er i hvert Fald en Nødvendighed for, at Akkordordningen skal blive, hvad det ærede Medlem Hr. Christensen (Høng) kaldte „praktikabel paa Landet“. Er det det, man ønsker fra Venstres Side, bør man stemme for det foreliggende Lovforslag.

Justitsministeren (Zahle): Det ærede Medlem, der fra Venstres Side talte paa Udvalgsmindretallets Vegne (Christensen [Høng]), gjorde den Bemærkning, som han vist ikke vil fastholde, at man ved saaledes at give Ret til at nedskrive Pantefordringen kunde bevirke, at en Mand, der vanrøgtede sin Ejendom, fik Lov til at sidde med den. Det ærede Medlem er ellers saa saglig i sine Udtalelser og gennemtænker saa vel, hvad han siger, at han, naar jeg gør ham opmærksom derpaa, nok vil erkende, at den, som vanrøgter sin Ejendom, ikke vil kunne faa den Tilslutning fra sine Kreditorer, hverken i Tal eller Vægt, som er fornøden, for at han kan faa Tvangsakkord, han vil blive sat fra Gaarden. I hvert Fald vil det ingen Forandring gøre i dette Forhold, at en Pantefordring kan nedskrives. Det ærede Medlem sagde saa, at Realkreditten skades ved en saadan Lov. For nu ikke at skulle blive beskyldt for at bruge agitatoriske Fraser, som et æret Medlem er blevet beskyldt for under denne Forhandling, eller for at se ensidigt paa Sagen, men for at overbevise alle om, at jeg fremfører en rolig Betragtning af dette Forhold, vil jeg med den højtærede Formands Tilladelse citere